

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (Judecător L.Bagrin)

Dosarul nr. 3a-1082/18

02-3a-12747-12062018

D E C I Z I E

20 noiembrie 2018
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Maria Guzun

Judecători

Liuba Pruteanu și Virgiliu Buhnaci

Grefierul

Olga Boaghe

examinând în ședința publică cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului Biroul Relații Interetnice, în persoana directorului general Babenco Oleg, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 mai 2018, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Biroului Relații Interetnice cu privire la accesul la informare și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 23 octombrie 2017, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Relații Interetnice cu privire la accesul la informare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la data de 07 septembrie 2017 a solicitat autorității pârte să ofere următoarele informații de interese public: - Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; - Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vîrstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data cînd a atins limita de vîrstă pentru pensionare; - Lista funcțiilor publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de cînd funcțiile respective au devenit vacante. - Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017.

În termenul prevăzut de legislație, instituția în cauză nu a furnizat informațiile solicitate. Astfel, califică refuzul de a le fi eliberată informația ca fiind unul ilegal, care încalcă reclamantului dreptul de acces la informație.

Solicită constatarea încălcării dreptului AO ”Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017; obligarea Biroului Relații Interetnice să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017 și anume: - Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; - Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vîrstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data cînd a atins limita de vîrstă pentru pensionare; - Lista funcțiilor publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de cînd funcțiile respective au devenit vacante. - Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017.

Prin hotărîrea Judecătorei Chişinău sediul Centru din 02 mai 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de către AO „Juriştii pentru Drepturile Omului” împotriva Biroului Relaţii Interetnice cu privire la accesul la informare şi încasarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă parţial. S-a obligat Biroul Relaţii Interetnice să furnizeze informaţia solicitată de AO „Juriştii pentru Drepturile Omului” prin cererea nr.65/2017 din 07 septembrie 2017, şi anume: - informaţia cu referire la acordarea angajaţilor Biroului Relaţii Interetnice, care deţin funcţii publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum şi a premiilor, cu indicarea angajaţilor (numele, prenumele) şi a sumelor totale primite de aceştia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; - lista nominală a angajaţilor Biroului Relaţii Interetnice, care au atins limita de vîrstă pentru pensionare, însă care, la moment, deţin funcţii publice în cadrul instituţiei, cu indicarea numelui angajatului, a funcţiei pe care o deţine şi data cînd a atins limita de vîrstă pentru pensionare; - lista funcţiilor publice vacante din cadrul Biroului Relaţii Interetnice, cu indicarea datei de cînd funcţiile respective au devenit vacante. - prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcţiile publice vacante din cadrul Biroului Relaţii Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; S-a încasat din contul Biroului Relaţii Interetnice în beneficiul AO „Juriştii pentru Drepturile Omului” cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 3000 lei.

La data de 17 mai 2018, reprezentantul apelantului Biroul Relaţii Interetnice, în persoana directorului general Babenco Oleg, a declarat apelul, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanţei de fond, cu pronunţarea unei noi hotărîri privind respingerea cererii înaintată de AO „Juriştii pentru Drepturile Omului”.

În motivarea cererii de apel a invocat că, cu argumentele expuse în hotărîre nu sunt de acord, considerînd că a fost interpretată eronat legea, astfel este o hotărîre ilegală. Deşi autorităţile publice, în calitate de furnizori de informaţii oficiale, au obligaţia de a furniza informaţiile deţinute în condiţiile legii, totuşi potrivit art. 7 alin. (2) şi art. 8 ale Legii privind accesul la informaţie, accesul poate fi îngădit în partea ce ţine de informaţiile cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viaţa privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal, fapt menţionat însăşi de instanţa de fond în hotărîrea emisă, contrazicîndu-se pe sine însuşi. Chiar dacă art. 10 alin (3) al Legii privind accesul la informaţie prevede că persoana care solicită acces la informaţie este absolvită de obligaţia de aşi justifica interesul pentru informaţiile solicitate, acest moment nu este valabil şi în cazul accesului la date cu caracter personal

(în contextul prevederilor art. 8 alin. 2 al aceleiași legi). La fel instanța de judecată indică despre faptul că date cu caracter personal este definită ca fiind - orice informație referitoare la persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale, ulterior în contrariu instanța apreciază că informația solicitată nu se include în categoria informației cu caracter personal, așa cum aceasta în mod cert nu este de natură să aducă atingerea sau violarea vieții private, intime și familiale a potențialelor subiecți vizați. Informația cu referire la acordarea sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, indicarea angajaților (numelui, prenumelui) și a sumelor totale primite de aceștia sunt date cu caracter personal cu elemente specifice identității sale economice, prevăzute de art. 3 Legea privind protecția datelor cu caracter personal. Respectiv dacă informația precum numele, prenumele, funcția deținută, etc., este contrapusă anumitor persoane fizice identificate/identificabile, aceasta constituie datele cu caracter personal, urmând a fi protejate conform prevederilor art. 91-94 din Codul muncii și Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Potrivit prevederilor art. 92 din Codul muncii, angajatorul este obligat: Să nu comunice unor terțe datele personale ale salariatului fără acordul scris al acestuia, cu excepția cazurilor când acest lucru este necesar în scopul prevenirii unui pericol pentru viața sau sănătatea salariatului, precum și a cazurilor prevăzute de lege; Să nu comunice datele personale ale salariatului în scopuri comerciale fără acordul scris al acestuia; Să prevină persoanele care primesc datele personale ale salariatului despre faptul că acestea pot fi utilizate doar în scopuri pentru care au fost comunicate și să ceară în scris; Să permită accesul la datele personale ale salariatului doar persoanelor împuternicite în acest, care la rândul lor, au dreptul să solicite numai datele personale necesare exercitării unor atribuții concrete.

Reieșind din prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal, accesul la informația ce conține date cu caracter personal urmează a fi realizat doar cu respectarea principiilor statuate de art. 4 al legii menționate și în condițiile stabilite de art. 5 al aceleiași legi, adică cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal. Colaboratorii Biroului Relații Interetnice conducându-se de principiile sus menționate, au decis să nu dea consimțământul de a fi oferită informația cu caracter personal. În pofida faptului că cei vizați în solicitare sunt funcționari publici, subliniază că acestora de asemenea le este asigurată protecția drepturilor și libertăților fundamentale în calitate de persoană fizică, în ceea ce privește protecția

datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele pricinii este cert faptul că, la data de 02 mai 2018 Judecătoria Chișinău sediul Centru a pronunțat dispozitivul hotărârii (f.d.38), iar potrivit scrisorii de însoțire se atestă faptul că, în adresa Biroului Relații Interetnice a fost expediată copia dispozitivului hotărârii (f.d.39), care a fost recepționată de către ultimul la 08 mai 2018, contra semnătură olografică, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.10), astfel, instanța de apel consideră apelul declarat la 17 mai 2018, ca fiind depus în termenul legal.

Reprezentantul apelantului Biroul Relații Interetnice, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, deși a fost legal citat despre data și ora ședinței de judecată.

Potrivit art. 379 alin. (1) CPC, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Astfel, instanța de apel consideră că, reprezentantul apelantului Biroul Relații Interetnice, a fost legal citat despre data și ora ședinței de judecată, și prin prisma prevederilor art. 379 alin. (1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, a dispus examinarea pricinii în ordine de apel, în absența acestuia.

Reprezentantul intimatului AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, avocatul Vasili Ciuperca, a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Reieșind din prevederile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu art. 2 și art. 3 ale Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atît în art. 2 din Legea contenciosului administrativ, cît și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Dispozițiile art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ prevăd că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului.

Potrivit probatoriului administrat pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, la data de 11 septembrie 2017 AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017 a solicitat Biroului Relații Interetnice oferirea următoarelor informații oficiale: **1.** Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; **2.** Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vîrstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data cînd a atins limita de vîrstă pentru pensionare; **3.** Lista funcțiilor publice

vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de când funcțiile respective au devenit vacante. 4. Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017 (f.d.4-5).

Fiindcă Biroul Relații Interetnice a refuzat să-i elibereze informația solicitată prin cererea din data de 07 septembrie 2017, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" a depus în instanță de contencios administrativ acțiune privind constatarea încălcării dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017; obligarea Biroului Relații Interetnice să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017 și anume: - Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; - Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vârstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data când a atins limita de vârstă pentru pensionare; - Lista funcțiilor publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de când funcțiile respective au devenit vacante. - Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017.

Colegiul conchide ca fiind neîntemeiat argumentul Biroului Relații Interetnice precum că accesul poate fi îngrădit în partea ce ține de informațiile cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal, ori potrivit art. 6 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Prin urmare, obiectul prezentului litigiului, constatarea încălcării dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informație, este reglementat prin Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din data de

11 mai 2000, or informația solicitată, prin prisma art. 6, alin. (1) este informație oficială, deținută de furnizorul de informații.

Instanța de judecată, fiind investită cu judecarea cauzei a admis parțial pretențiile AO "Juriștii pentru Drepturile Omului".

Pentru a decide astfel, instanța de judecată a reținut că, limitarea accesului la informațiile oficiale constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la categoria respectivă de informații. Reieșind din prevederile art.7 din Lege, colaborate cu prevederile art.54 din Constituția Republicii Moldova și art.10 paragraful 2 din Convenție, restrângerea dreptului de acces liber la informațiile oficiale poate avea loc doar dacă sînt întrunite următoarele exigențe în privința acestei restrîngerii, exigențe care s-au cristalizat și constituit într-o constantă cu reflectare juridică internă și internațională, denumită regula „triplului test”: a) limitarea este prevăzută de lege, adică orice restrîngere poate fi impusă doar printr-o lege organică, dispoziția căreia trebuie să fie accesibilă și clară, iar redactarea acesteia să nu permită interpretare extensivă. b) protejează un interes legitim. Interesul legitim se relevă din scopul restricției (art.7 alin.(1) din Lege), care constă în respectarea drepturilor și reputației altei persoane, protecția securității naționale, a ordinii publice, a ocrotirii sănătății și moralei societății; c) să fie necesară într-o societate democratică. Pentru a fi considerată necesară într-o societate democratică, aceasta trebuie să fie indispensabilă și convingătoare, reieșind din raționamentul Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii), iar scopul urmărit să devanseze atingerea care se aduce dreptului de acces liber la informația oficială (testul proporționalității).

De asemenea, pentru ca informația să fie considerată cu caracter personal, este necesară existența următoarelor condiții: - informația să se refere la o persoană privată. Dreptul la viață privată aparține numai persoanelor fizice, dar nu și persoanelor juridice. Concomitent, este exclusă din acest criteriu informația despre activitatea publică a persoanelor fizice, activitate care nu se încadrează în noțiunea de „viață privată” (ex.: activitatea funcționarului public). Totodată, reieșind din raționamentul CEDO, persoanele „publice” trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decît persoanele obișnuite; - persoana privată să fie identificată sau identificabilă. Se consideră că persoana este identificabilă atunci cînd se cunosc datele de identificare ale acesteia (nume, prenume, patronimic). Se consideră identificabilă persoana în privința căreia există suficiente indicii pentru a fi identificată; - dezvăluirea informației să constituie o violare a

intimității persoanei, prin care se înțelege că divulgarea informației deținută de posesor ar fi în măsură să aducă atingere vieții particulare și de familie a persoanei fizice vizate.

Întrunirea criteriilor enunțate califică informația ca fiind „informație confidențială despre persoane”, fapt ce îi obligă pe posesorii acestor informații de a le proteja, adică de a nu le divulga. Informația ce se referă strict la datele de identificare ale persoanei nu constituie informație confidențială, fiind pasibilă de a fi divulgată. Această informație nu ține exclusiv de identificare în cazul în care este însoțită de alte împrejurări, care oferă datelor de identificare un caracter confidențial.

Judecând cererea de chemare în judecată înaintată de către AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" instanța de fond a motivat și amplu a argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea pricinii, temeinic și justificat a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urma a fi admisă parțial.

În susținerea poziției sale instanța de apel consideră necesar de a cita prevederile art. 4 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000, care expres prevede că, (1) Oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale. (2) Exercițarea drepturilor prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol poate fi supusă unor restricții pentru motive specifice, ce corespund principiilor dreptului internațional, inclusiv pentru apărarea securității naționale sau vieții private a persoanei.

În conformitate cu prevederile art. 5 al Legii citate, subiecți ai prezentei legi sînt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sînt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; b) instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; c) persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale. Pot solicita informații oficiale, în condițiile

prezentei legi: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 6 al Legii citate, (1) În sensul prezentei legi, informații oficiale sînt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. (2) În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informații sînt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hîrtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hîrtie sau alt material pe care sînt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat.

Conform art. 7 alin. (1) al Legii citate, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

Conform art. 8 al Legii citate, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Accesul la informația cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Conform art. 10 al Legii citate, (1) Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. (3) Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Art. 11 al Legii citate, stabilește că, (1) Furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat: 1) să asigure

informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; 2) să garanteze liberul acces la informație; 3) să respecte limitările accesului la informație, prevăzute de legislație, în scopul protejării informației confidentiale, vieții private a persoanei și securității naționale; 4) să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege; 5) să dea publicității propriile acte adoptate în conformitate cu legea.

În sensul art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, noțiunea de date cu caracter personal este definită ca fiind - orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Din sensul normelor de drept enunțate rezultă că, furnizorul de informații este obligat: să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal și să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege.

Materialele dosarului atestă că, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017 a solicitat Biroului Relații Interetnice oferirea următoarelor informații oficiale: **1.** Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; **2.** Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vârstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data când a atins limita de vârstă pentru pensionare; **3.** Lista funcțiilor publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de când funcțiile respective au devenit vacante. **4.** Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017.

Aceste circumstanțe denotă faptul că, instanța de fond just a conchis că, AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" a solicitat informații care vizează

activitatea profesională, în calitatea lor de funcționari publici a angajaților al Biroului Relații Interetnice, astfel, informația solicitată nu se include în categoria informației cu caracter personal, așa cum aceasta în mod cert nu este de natură să aducă atingere sau violarea vieții private, intime și familiale a potențialilor subiecți vizați. Or, Biroul Relații Interetnice nu a prezentat probe prin care să ilustreze în concret în ce mod prezentarea informațiilor solicitate ar afecta viața privată a subiecților.

În asemenea circumstanțe stabilite Colegiul Civil reține că, instanța de fond în temeiul legal a concluzionat că, cererea de chemare în judecată înaintată de către AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" cu privire la constatarea încălcării dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017; obligarea Biroului Relații Interetnice să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 65/2017 din 07 septembrie 2017 și anume: - Informația cu referire la acordarea angajaților Biroului Relații Interetnice, care dețin funcții publice, a sporurilor, adaosurilor, suplimentelor la salariul de bază, precum și a premiilor, cu indicarea angajaților (numele, prenumele) și a sumelor totale primite de aceștia în perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017; - Lista nominală a angajaților Biroului Relații Interetnice, care au atins limita de vârstă pentru pensionare, însă care, la moment, dețin funcții publice în cadrul instituției, cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data când a atins limita de vârstă pentru pensionare; - Lista funcțiilor publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, cu indicarea datei de când funcțiile respective au devenit vacante. - Prezentarea proceselor verbale ce atestă rezultatele concursului pentru admiterea în funcțiile publice vacante din cadrul Biroului Relații Interetnice, pentru perioada 01 ianuarie 2015-01 august 2017, este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii/cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1¹) din Codul de procedură

civilă, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Concomitent, instanța de fond just a admis parțial pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, încasînd din contul Biroului Relații Interetnice suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, această sumă fiind reală, necesară și rezonabilă.

În asemenea circumstanțe stabilite, analizând materialele la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, Colegiul Civil ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de fond este una legală și întemeiată.

Colegiul consideră că, hotărîrea contestată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Reieșind din cele menționate se constată că argumente invocate în apel nu pot fi reținute, deoarece acestea se combat cu cele descrise mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de fond, avînd la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărîrii contestate.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către Biroul Relații Interetnice și a menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 mai 2018.

Ținînd cont de cele expuse, în baza art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Biroul Relații Interetnice.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 mai 2018, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată intentată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Biroului Relații Interetnice cu privire la accesul la informare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale.

Președintele completului

judecător

Maria Guzun

Judecători:

Liuba Pruteanu

Buhnaci

Virgiliu